



Kálnássyak kriptája

2011 június 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

A véletlennek köszönhetem, hogy eljutottam a Kálnássyak lengyelországi, Gaglawkiban lévő birtokára, s láttam a család befalazott kriptáját. Osztyn környékén járva tudtuk meg, hogy egy közeli kis faluban egy régi magyar család kriptája található. Miután pontos leírás is olvasható erről a helyről, könnyű volt megtalálnunk a zsákutcás kis települést. Az írás a költő, történész Kovács Istvántól származik. Ebből meríték az alábbiakban.

A Kálnássy-család Sáros vármegye legrégebbi famíliái közé tartozott. Egyik ágának tagjáról, Bánó Györgyről tudjuk, hogy Báthory Istvántól 1576-ban Varsóban kapott lengyelországi nemességet. Minden bizonyynyal a warmiai Kálnássy-nemzetség megalapítója is Báthory István vagy András kíséretében kerülhetett Lengyelországba.



Leghíresebb tagja az 1742-ben Barczewóban született Joachim Kalnassy volt. Harminc éven át titkárkodott a lengyel felvilágosodás legnevesebb képviselője, Ignac Krasicki majdani warmiai püspök mellett Varsóban, a királyi udvar közelében. Maga is korának jelesebb poétái közé tartozott. 1789-ben pappá szentelték. Emelkedő egyházi karrierjének színhelye természetesen Warmia volt. 1802-ben a székesegyház vezetőjeként a Balti-tenger partján, a tenger morotvájánál, Fromborkban érte a halál. A szerény warmiai birtokot jelentő Gaglawki településének Joachim nagyapja, Andrzej Michael de Kalnassy volt az első, dokumentumokban fellelhető tulajdonosa. A család férfiágon a XVIII. és XIX. század fordulóján kihalt, ez Nagy Iván családtörténetében olvasható.

Gaglawki ma egy tönkrement állami mezőgazdasági vállalat színhelye. Az omladozó udvarház menthetetlen, bár a melléképületekkel együtt lakható. A parkban álló családi kriptát kirabolták, köveit széthordták. A kiforgatott, tönkretett koporsókat a közelben egy, az erdei út meredélyének barlangjából kialakított szükségkriptában helyezték el. A Kálnássykat az vigasztalhatja, hogy az építmény távolról úgy fest, mint valami hazai borospince. Ez látszik itt a képen, ami mellé egy szomorú történet kívánczok.

Egy idős lengyel férfi mesélte ezt nekünk, aki elvitt bennünket a tó fölötti kis dombra, hogy megnézzük a kriptát. Azért falazták be, mert újra és megint kifosztották. Pedig csak néhány porladó tetemet és ruhát találtak a koporsóban. Azon az éjjel, amikor ismét betörték, és felfeszítették a koporsókat, különös hangon vonyított otthon a férfi kutyája. S mikor reggel eljöttek ide, és meglátták a szétszórt csontokat, a kutya az égre emelt, felszegett fejével nyüszített, valósággal sírt. „Több érzés van ebben az állatban, mint azokban az emberekben” – fejezte be a szomorú történetet.

Akkor falazták be ezt a kriptát. Ma már senki sem tudja, hogy mi van odabent.

Móser Zoltán, mno

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
